

פרשת חיי-שרה

- **"וְאֶקְבְּרָהּ מוֹתִי"** (כג,ד) - הבית דגושה בדגש קל. וכן בפסוקים **"לְקַבֵּר אֶת־מוֹתִי"** (פסוק ח), **"וְיִקְבְּרוּ אֹתוֹ"** (כה,ט) - גם כן הבית דגושה.
- **"וְיִתֵּן־לִי"** (כג,ט) - ואו החיבור בשוא ונשאר הפועל בלשון עתיד, ואין לבטאו בפתח שאז היה הזמן מתהפך לזמן עבר.
- **"אִם־אֵתָּה לֹא שָׁמַעְנִי"** (כג,יג) - "אתה" בטעם משרת ולא יפסיק בו אלא במילת "לוי", ושמעתי טועים בזה.
- **"לְאֹבְרָהֶם לְמִקְנָה"** (כג,יח) - הנון בקמץ ופירושו קניין כמו **"סֵפֶר הַמִּקְנָה"** (ירמיה לב,יא-טז). ואין לבטאו בסגול שאז היה מלשון בקר וצאן.
- **"בִּרְךָ אֶת־אֹבְרָהֶם"** (כד,א) - הריש בפתח לא בצירי, וכן בפסוק ל"ה **"וְהָיָה בִּרְךָ אֶת־אֲדֹנָי"**.
- **"וְאִשְׁבִּיעַךְ בָּה"** (כד,ג) - הואו בשוא והפועל נשאר בלשון עתיד, ואין לבטאו בקמץ כמו **"וְאִשְׁבִּיעֶם"** (נחמיה ה,יב; יג,כה) שהוא מהפך את הזמן לעבר.
- **"טָרַם"** (כד,טו) - מלעיל.²⁰
- **"מִקּוֹם לָנוּ לָלוֹן"** (כד,כג) - הלמד השניה בחיריק, לא בשורוק, כי ללון פירושו לינה אחת, וללון פירושו כמה לינות. ובאמת אליעזר בקש רק לינה אחת ורבקה ענתה לו **"גַּם־מִקּוֹם לָלוֹן"** הרבה לינות.^{21,22}
- **"בֵּית אֲזִי אֲדֹנָי"** (כד,כז) - החית בצירי אבל **"אֶת־בֵּית־אֲזִי אֲדֹנָי"** (פסוק מח) - החית בחיריק.
- **"וְאֶמְרָתִי אֵלֶיךָ"** (כד,מג) - מלרע.
- **"וּבְנֵי־דָרֶן"** (כה,ג) - גם הדלת הראשונה רפויה למרות הכלל ששתי אותיות בג"ד כפ"ת אצל אהו"י משפט הדלת להדגש. וטעם לדבר לפי שאין האות הראשונה שימושית.²³

²⁰ עיין בהערות לפרשה הקודמת.²¹ ע"פ פירוש רש"י.²² עיין בספר עיון בדברי חז"ל ובלשונם מאת הרב חנוך הכהן ארנטרוי עמוד קמ"ב.²³ עיין מנחת-שי כאן.